

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613010130
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8613010130.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Františka Moznera, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.12.2013, v trestnej veci proti obžalovanému X. A., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/69/2013 zo dňa 21.8.2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému X. A., nar.X.X.XXXX v I., trvale bytom
A. S. O., X. č. XXX, okr.
S.,

u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník uznal obžalovaného X. A. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

i napriek tomu, že mu priamo zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči synovi O. Z., nar. XX.XX.XXXX, a i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 4P/6/2008-25 zo dňa 14.2.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.2.2008, bol zaviazaný prispievať na výživu tohto syna mesačne sumou vo výške 49,79 eur (1.500,- Sk), vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej C. I., si túto povinnosť v T., okr. S., ani inde riadne neplnil za obdobie od mesiaca september 2007 doposiaľ, čím na výživnom dlhuje sumu vo výške 3.525,20 eur, pričom bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. k. 1T/69/2010 zo dňa 27.7.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.8.2010 a

následne trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. k. 1T/54/2011 zo dňa 29.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2011.

Uložil mu za to podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomu rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný X. A.. V písomných dôvodoch odvolania namieta rozhodnutie okresného súdu a uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu sa odvoláva.

Na základe odvolania obžalovaného krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, avšak vzhľadom na pochybenie okresného súdu a nesprávnosť výroku o treste bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a rozhodnúť vo veci o tomto výroku.

Okresný súd svoje rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil výpoveďou obžalovaného z prípravného konania, kde sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a uviedol, že voči svojmu synovi O. Z. si neplní vyživovaciu povinnosť.

Ďalej vychádzal okresný súd z prečítanej výpovede svedkyne C. I. z prípravného konania, ktorá uviedla, že jej syn O. Z. sa narodil z ich nemanželského vzťahu s obžalovaným. Ich syn sa narodil ešte pred partnerským rozchodom a obžalovaný riadne uznal svoje otcovstvo k nemu zápisom otcovstva do príslušnej matriky. Výživné k ich synovi určené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu v Senici pod č. k. 4P/6/2008-25 zo dňa 14.2.2008, právoplatnom dňa 22.2.2008 v sume 49,79 eur mesačne vždy do 15-dňa toho ktorého mesiaca vopred k jej rukám, obžalovaný si neplnil. Dovtedajší nedoplatok na zákonom výživnom vyplývajúcom X. A. k synovi priamo zo zákona o rodine v sume 215,76 eur mu okresný súd povolil splácať k jej rukám spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 33,19 eur, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Na predmetnom výživnom doposiaľ neuhradil žiadnu sumu a dlží jej za obdobie od mesiaca september 2007 do dátumu jej výsluchu sumu 3.226,46 eur. Syn O. Z. navštevuje prvý ročník Základnej školy vo S.. Obžalovaný si svoju povinnosť na syna neplní ani žiadnou inou formou a neprejavuje o syna žiaden záujem. Počas neplnenia vyživovacej povinnosti ich syn netrpel a ani netrpí hmotnou núdzou.

Okresný súd ďalej vychádzal z rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 4P/6/2008-25 zo dňa 14.2.2008, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 49,79 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počínajúc od 1.9.2007. Nedoplatok na ročnom výživnom za čas od 1.9.2007 do 31.1.2008 vo výške 215,76 eur sa otec zaviazal zaplatiť matke v mesačných splátkach po 33,19 eur, splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom marec 2008 do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody G. nad Z. je zrejmé, že ako odsúdený bol hodnotený v podstate kladne, pričom prakticky po celú dobu výkonu bol zaradený do práce na rôznych pracoviskách a to na vlastnú žiadosť. Avšak vyživovaciu povinnosť si nahlásil iba k synovi X. A. bez toho, aby túto nahlásil aj na syna O. Z..

Následne okresný súd dospel k záveru, že svojím konaním obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný úmyselne od mesiaca september 2007 neprispieval na výživu svojho syna O. Z., nar. XX.X.XXXX, čím na výživnom dlhuje sumu vo výške 3.525,20 eur.

Obžalovaný čin spáchal závažnejším spôsobom, „po dlhší čas“ tak, ako to predpokladá ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák. a aj vzhľadom na to, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, keďže prezentovaného protiprávneho konania sa dopúšťal od mesiaca september 2007 do rozhodnutia okresného súdu, pričom bol už za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného

súdu Malacky sp. zn. 1T/69/2010 zo dňa 27.7.2010 a trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/54/2011 zo dňa 29.4.2011.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery zistil okresný súd u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a to že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd taktiež zistil aj priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný už bol súdne trestaný, ako to predpokladá ustanovenie § 37 písm. m/ Tr. zák.

Pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomerov dospel okresný súd k záveru, že obžalovaný je rozvedený a býva so svojou matkou a ďalšími súrodencami v rodinnom dome v obci A. S. O., ktorého vlastníkom je jeho matka. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, jeho správanie v obci nebolo riešené komisiou verejného poriadku. Od 14.5.2007 je živnostníkom. Obžalovaný v období do 1.9.2007 nepoberal dávku a príspevky v hmotnej núdzi, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Jeho posledná evidencia bola od 28.4.2004 do 4.10.2004. V dobe od 23.6.2011 do 23.6.2013 bol vo výkone trestu, pričom bol pracovne zaradený.

Ďalej zistil okresný súd, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch dvakrát súdne trestaný. V prvom prípade trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/69/2010 zo dňa 27.7.2010, kde bol uznaný vinným pre trestný čin podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák., pričom uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka vykonal dňa 23.6.2013. Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/54/2011 zo dňa 29.4.2011 bol uznaný vinným pre trestný čin podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorý vykonal dňa 23.6.2012.

Následne uložil okresný súd obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, pričom tento trest uložil v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá bola v tomto prípade v rozsahu 1 až 5 rokov.

Odsúdený bol vo výkone trestu s minimálnym stupňom stráženia v dobe od 23.6.2011 do 23.6.2013. Počas tejto doby bol však pracovne zaradený, pričom bol aj disciplinárne odmenený za vzorné plnenie si pracovných povinností na pracovisku. Okresný súd so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a mal za to, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená, nakoľko odsúdený bude mať lepšiu možnosť pracovného zaradenia počas výkonu trestu a zároveň si bude môcť plniť svoju vyživovaciu povinnosť, a preto ho v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného, ako aj spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd správne zistil skutkový stav a tento aj správne vyhodnotil. Aj podľa názoru krajského súdu, obžalovaný v inkriminovanom období mal možnosť prispievať na výživu svojho maloletého syna a to nielen tým, že vo výkone trestu odňatia slobody pracoval a mal teda priznať svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojmu maloletému synovi, ale aj s prihliadnutím na listinné dôkazy, ktoré okresný súd na hlavnom pojednávaní oboznámil, a z ktorých vyplýva, že obžalovaný je samostatnou zárobkovo činnou osobou, pričom z daňových priznaní bolo zistené, aký mal základ dane, a teda je zrejmé, že vyživovaciu povinnosť buď iba čiastočne si vo vzťahu k tomuto maloletému synovi plniť mohol. Taktiež zo správy od bývalého zamestnávateľa je zrejmé, akú výšku mzdy obžalovaný v inkriminovanom období poberal. Správne preto rozhodol okresný súd, keď uznal obžalovaného za vinného zo žalovaného skutku a v súlade so zákonom kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhšiu dobu, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery však krajský súd dospel k inému záveru ako okresný súd. Okresný súd pri rozhodnutí vychádzal z toho, že u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a to teda, že bol už v predchádzajúcom období odsúdený. Tu je však potrebné poukázať na znenie skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy v zmysle ustanovenia § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák., z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol postihnutý za konanie dané mu za vinu aj preto, že už v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za takýto čin odsúdený. Teda,

predchádzajúce odsúdenia sú v podstate pojmovým znakom žalovanej a odsúdenej skutkovej podstaty, a preto v rozpore so zákonom rozhodol okresný súd, keď uviedol vo výroku o treste aj príťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák. Toto pochybenie okresného súdu krajský súd napravil tým, že sám vo veci rozhodol rozsudkom, pričom uložil obžalovanému taký istý trest ako okresný súd.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.